

بازداشت شدگان اول ماه مه آزاد باید گردند

تهمینه خسروی، حسین آذرگشسب، محسن ثقفی، پیمان احمدی، مصطفی آقائی، افشین حیرتیان، یدالله صمدی، امیرشهابی، عثمان اسماعیلی و.....

- کمیته‌ی برگزاری مراسم اول ماه مه: بازداشت‌شدگان اول ماه مه باید به فوریت آزاد شوند
- اتحادیه ایران کارگران ایران: بازداشت‌شدگان مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر باید به فوریت آزاد گردند
- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه: یک صدا و با قدرت خروش خواهان آزادی فوری بازداشت‌شدگان در مراسم امروز، روز جهانی کارگر را شویم
- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری: تهاجم و سرکوب و بازداشت کارگران شرکت‌کننده در مراسم روز جهانی کارگر را محکوم می‌کنیم و خواستار آزادی بی‌قید و شرط همه دستگیر شده‌گان هستیم
- حمله به صفوف کارگران در اول ماه مه 1397 سقز را محکوم می‌کنیم.
- روز اول ماه مه فعالین کارگری یدالله صمدی و امیرشهابی در سنج دستگیر شدند
- گزارش تکمیلی مراسم اول ماه مه در مقابل مجلس شورای اسلامی/ یورش به تجمع و بازداشت تعدادی از شرکت‌کنندگان در مراسم
- برگزاری مراسم روز کارگر توسط رانندگان شرکت واحد در پایانه آزادی
- برگزاری روز کارگر در نیشکر هفت تپه
- بیانیه جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه به مناسبت اول ماه مه
- بیانیه شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت روز جهانی کارگر
- پیام اسماعیل عبدی بمناسبت اول ماه مه از زندان اوین در هشتمین روز اعتصاب غذا
- انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آزاد تهران: به مناسبت یکم ماه می روز همبستگی و جشن کارگری
- آیا کارگران روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر، در ایران تعطیلند؟
- یکی از کارگران قراردادی شرکتی در مازندران که روز سه شنبه یازدهم اردیبهشت امسال را هم در سر کارش حاضر شد، گفت که در این مدت 20 سال هیچگاه در روز کارگر تعطیل نبوده است.
- کمیته‌ی برگزاری مراسم اول ماه مه: بازداشت‌شدگان اول ماه مه باید به فوریت آزاد شوند**
- امروز صبح در پی فراخوان تشکل‌های مستقل کارگری و بازنشستگان مراسم اول ماه مه در مقابل "مجلس شورای اسلامی" برگزار شد. مراسم روز اول ماه مه با شعارهایی نظیر:
نان، مسکن، آزادی...

زندانی سیاسی آزاد باید گردد...

غارتگران آزادند، کارگران زندانی... آغاز شد و با شعارهای دفاع از حقوق کارگران و اعتراض به پایمال شدن حقوق زحمتکشان و همچنین اعتراض به دزدی و غارت اموال مردم و فقر و سیه‌روزی اکثریت عظیم جامعه ادامه یافت.

در پایان با خواندن قطعنامه‌ی اول ماه مه، مراسم پایان یافت. هنگام ترک محل، جمعیت با محاصره‌ی پلیس مواجه شد که ماموران بدون دلیل به تجمع‌کنندگان حمله کردند و با برخوردی وحشیانه تعدادی را دستگیر و به داخل مجلس بردند. تجمع‌کنندگان در اعتراض به دستگیری‌ها علیه این وحشیگری شعار دادند که بار دیگر با هجوم پلیس و افزایش تعداد آن‌ها مواجه شدند. پلیس، جمعیت محاصره شده را با خشونت به طرف خروجی‌های مقابل مجلس راند. ما این برخورد وحشیانه‌ی پلیس را محکوم کرده و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط دستگیرشدگان هستیم.

"کمیت‌های برگزاری مراسم اول ماه مه"

11 اردیبهشت 1397

اتحادیه ایران کارگران ایران: بازداشت شدگان مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر باید به فوریت آزاد گردند

به دنبال فراخوان تشکلهای مستقل کارگری برای برپایی مراسم روز جهانی کارگر در مقابل مجلس شورای اسلامی و شکل‌گیری این تجمع که توأم با حضور چشمگیر نیروهای امنیتی و انتظامی بود تعدادی از شرکت‌کنندگان در این مراسم بازداشت شدند.

اسامی تعدادی از بازداشت‌شدگان که تا لحظه مخابره این بیانیه خبری بدست اتحادیه آزاد کارگران ایران رسیده است به شرح زیر می‌باشد: حسین آذرگن‌سب، محسن ثقفی، پیمان احمدی، مصطفی آقایی، بابک...، افشین حیرتیان و ته‌مینه خسروی

بنابر گزارش‌های دیگری نیز که از مراسم روز جهانی کارگر در شهر سقز منتشر شده است در پی یورش مامورین انتظامی به این مراسم، عثمان اسماعیلی و چند کارگر دیگر بازداشت شدند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با تاکید بر حقوق خدشه‌ناپذیر کارگران ایران برای برگزاری مستقلانه مراسم روز جهانی کارگر، این بازداشتها را قویا محکوم میکند و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه دستگیر شدگان در شهرهای تهران و سقز است.

گزارش تکمیلی مراسم روز جهانی کارگر در مقابل مجلس و اسامی دیگر بازداشت‌شدگان احتمالی متعاقبا منتشر خواهد شد.

زننده باد اول ماه مه

همبسته تر باد مبارزات سراسری کارگران ایران

اتحادیه ایران کارگران ایران- ۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه: یک صدا و با قدرت خروش خواهان آزادی فوری بازداشت شدگان در مراسم امروز، روز جهانی کارگر را شویم

امروز 11 اردیبهشت، نیروهای سرکوبگر با حمله به صفوف کارگران شرکت کننده در مراسمات روز جهانی کارگر در مقابل مجلس شورای اسلامی در تهران، حسین آذرگشسب، محسن ثقفی، پیمان احمدی، مصطفی آقایی، افشین حیرتیان، تهمنه خسروی.... و در میدان کارگران ساختمانی «چمی ولی خان» سقز تعدادی از کارگران از جمله عثمان اسماعیلی را بازداشت کردند.

روز جهانی کارگر، روز فریاد اعتراض طبقه کارگر به ستم، نابرابری، فقر، گرانی و بیکاری و هر نوع قوانین ضد انسانی است و این روز متعلق به ما است. برپائی مراسمات مستقل، راهپیمائی و تظاهرات های خیابانی در اعتراض به هر آنچه برخلاف میل و اراده خود بر کارگران تحمیل شده است، حق بی چون و چرا و خدشه ناپذیر کارگران است.

امروز که سرکوبگران و بر پا کنندگان زندان ها و شکنجه گاهها علیه کارگران و معترضان به وضع موجود و حامیان تحمیل دستمزد 5 برابر زیر خط فقر در مقابل عزم و اراده شرکت کنندگان در مراسمات روز جهانی کارگر تاب تحمل نیاورند و به صفوف همکاران و همزمان ما یورش برده و تعدادی را بازداشت نموده اند، متقابلا باید وسیعا از هر طریق ممکن فریاد اعتراض خود را بر سر سرکوبگران بر آوریم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط بازداشت شدگان شویم.

زنده باد اول ماه «می» روز جهانی کارگر

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 11 اردیبهشت 1396

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری: تهاجم و سرکوب و بازداشت کارگران شرکت کننده در مراسم روز جهانی کارگر را محکوم می کنیم و خواستار آزادی بی قید و شرط همه دستگیر شده گان هستیم.

بازداشت تعدادی از شرکت کنندگان در مراسم اول ماه مه، روز جهانی کارگر در تهران و سقز بر اساس خبرها در جریان برگزاری روز جهانی کارگر در مقابل مجلس، تعدادی از شرکت کنندگان در این مراسم بازداشت شدند.

اسامی برخی از افرادی که بازداشت شده اند و نام آنها منتشر شده به شرح زیر است: حسین آذرگشسب، محسن ثقفی، پیمان احمدی، مصطفی آقایی، بابک....، افشین حیرتیان و تهمنه خسروی.

همچنین بر اساس خبرها در شهر سقز و در پی یورش مامورین انتظامی مراسم روز جهانی کارگر، عثمان اسماعیلی و چند کارگر دیگر بازداشت شدند. این مراسم در میدان کارگران ساختمانی شهر سقز برگزار شده بود.

ما تهاجم و سرکوب و بازداشت کارگران شرکت کننده در مراسم روز جهانی کارگر را محکوم می کنیم و خواستار آزادی بی قید و شرط همه دستگیر شده گان هستیم. اول ماه مه، روز جهانی کارگران است و هیچ کارگری را نباید به خاطر حضور در این مراسم بازخواست و محاکمه کرد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - یازدهم اردیبهشت 1397

حمله به صفوف کارگران در اول ماه مه 1397 سقز را محکوم می کنیم.

کارگران و مزدبگیران

امروز سه شنبه مورخ 97/2/11 برابر با اول ماه مه روز جهانی کارگر ؛ نیروی های لباس شخصی که از ساعت 7 صبح آن منطقه (چمی ولی خان) را اشغال کرده بودند. به صفوف کارگرانی که برای بزرگداشت روز جهانی کارگر در میدان کارگران ساختمانی (چمی ولی خان) تجمع کرده بودند ؛ حمله نموده و بعد از یک ساعت درگیری با کارگران من (محمود صالحی) از ناحیه دست زخمی شدم و چند نفر نیز دستگیر شده اند. در میان دستگیرشدگان عثمان اسماعیلی کارگر نقاش وجود دارد و تا پخش این خبر از سرنوشت آنان اطلاعی در دست نیست. قابل ذکر است که ماموران چند دستگاه گواشی موبایل را از شرکت کننده کان گرفته اند. ما ضمن محکوم کردن حمله به صفوف کارگران در اول ماه مه روز جهانی کارگر خواستار آزادی همه دستگیرشدگان هستیم.

خبر تکمیلی بعداً" به استحضار خواهد رسید.

روز اول ماه مه فعالین کارگری یدالله صمدی و امیرشهابی در سنندج دستگیر شدند

ساعت 2 بعدازظهر امروز 11 اردیبهشت روز جهانی کارگر نیروهای لباس شخصی وزارت اطلاعات با دو دستگاه ماشین سواری زانتیا و سمند شخصی با مراجعه به منزل مسکونی فعال کارگری یدالله صمدی دبیر سندیکای کارگران خبازی سنندج منزل وی را زیر کنترل گرفته و به کمین نشستند .

با مراجعه خواهر محصل وی از مدرسه و باز نمودن درب منزل به قصد ورود به خانه همزمان وارد منزل شده و به تفتیش منزل پرداخته و یدالله صمدی را بدون هیچ توضیحی دستگیر و به مکان نامعلومی انتقال دادند و تاکنون از وی و محل نگهداریش اطلاعی در دست نیست.

همزمان با دستگیری وی امیر شهابی رئیس سندیکای کارگران خباز نیز در خیابان توسط نیروهای لباس شخصی دستگیر و به مکان نامعلومی انتقال یافت.

گزارش تکمیلی مراسم اول ماه مه در مقابل مجلس شورای اسلامی/ یورش به تجمع و بازداشت تعدادی از شرکت کنندگان در مراسم

بدنبال فراخوان تشکلهای مستقل کارگری برای برگزاری مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر در مقابل مجلس شورای اسلامی، علیرغم فضای امنیتی شدیدی که در اطراف مجلس برقرار شده بود صدها نفر از کارگران، بازنشستگان و جمعهایی از معلمان ودانشجویان از ساعت ده صبح امروز 11 اردیبهشت ماه دست به تجمع در مقابل مجلس زدند.

بنا بر گزارشهای رسیده به اتحایه آزاد کارگران ایران، شرکت کنندگان در این مراسم علاوه بر دست داشتن بنرها و پلاکاردهایی پیرامون روز جهانی کارگر و مطالبات کارگران و معلمان بازنشسته و شاغل، به طور مرتب تا پایان مراسم شعارهایی از قبیل نان مسکن آزادی حق مسلم ماست، حقوق های نجومی فلاکت عمومی - کارگر معلم دانشجو اتحاد اتحاد - معیشت منزلت حق مسلم ماست - کارگر زندانی آزاد باید گردد - معلم زندانی آزاد باید گردد- زندانی سیاسی آزاد باید گردد - اعتراض، تشکل، اعتصاب حق مسلم ماست - خط فقر 5 میلیون حقوق ما یه میلیون - تا حق خود نگیریم از پای ننشینیم و ... سر میدادند.

بنا بر این گزارش در ادامه این تجمع که تحت کنترل شدید نیروهای انتظامی و امنیتی ادامه پیدا کرد حوالی ساعت 11 و بدنبال قرأت قطعنامه گروه اتحاد بازنشستگان و کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه (متشکل از سندیکای نقاسان استان البرز، کانون مدافعان حقوق کارگر، انجمن صنفی کارگران

برق و فلز کرمانشاه، اتحادیه آزاد کارگران ایران و کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری ایران) مامورین انتظامی و امنیتی با یورش به تجمع کنندگان و پاره کردن پلاکاردها و بنرها که توام با مقاومت تجمع کنندگان بود آنان را به نقطه ای در جلوی مجلس راندند و با ایجاد دیواری از فنس در دور تا دور تجمع کنندگان، اقدام به بازداشت تعدادی از آنان کردند.

اسامی تعدادی از دستگیر شدگان این تجمع که علیرغم مقاومت شدید تجمع کنندگان صورت گرفت به شرح زیر است: حسین آذرگشسب، محسن ثقفی، پیمان احمدی، مصطفی آقایی، بابک...، افشین حیرتیان و تهمینه خسروی

بدنبال این بازداشتها و انتقال دستگیر شدگان به نقطه ای در داخل مجلس، تجمع کنندگان با ایستادگی و سر دادن شعار خواهان آزادی بازداشت شدگان شدند اما آنان با یورش نیروهای انتظامی و امنیتی بناچار مجبور به ترک محل شدند. یورش به تجمع کنندگان و راندن اجباری آنان از محل تجمع تا داخل مترو ادامه داشت .

در این تجمع شاپور احسانی راد عضو هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران طی سخنان کوتاهی با تاکید به حق کارگران برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر، با بر شمردن مصائبی که میلیونها خانواده کارگری با آن مواجه هستند گفت: ما اینجا جمع شده ایم تا اعتراض شدید خود را به فقر و فلاکت و بی حقوقی مان اعلام کنیم و...

اتحادیه آزاد کارگران ایران با تاکید بر حقوق خدشه ناپذیر کارگران ایران برای برگزاری مستقلانه مراسم روز جهانی کارگر، تعرض به مراسم این روز جهانی را قویا محکوم میکند و با اعلام همبستگی با بازداشت شدگان این مراسم و فراخوان به اعتراض علیه بازداشتهای صورت گرفته، خواهان آزادی فوری همه بازداشت شدگان این مراسم و همچنین مراسم روز جهانی کارگر در شهر سقز می باشد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران – 11 اردیبهشت ماه 1397

قطعنامه تشکلهای مستقل کارگری به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

فرخنده باد اول ماه روز همبستگی جهانی طبقه کارگر، همبسته تر باد اتحاد کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران، دانشجویان و عموم توده های زحمتکش مردم ایران برای رهائی از فقر و فلاکت و استبداد.

امسال ما کارگران در شرایطی اول ماه مه را گرامی میداریم که علاوه بر تداوم و تشدید فقر و فلاکت و گرانی، شیرازه های اقتصاد و اداره جامعه به شکل غیر قابل کنترلی در حال از هم گسیختگی است و جناحهای مختلف قدرت به رغم اعترافات آشکار و نهان به این حقیقت غیر قابل انکار، هیچ برنامه ای جز تحمیل فقر و فلاکت بیشتر به میلیون ها کارگر و مردم زحمتکش ایران و سرکوب اعتراضات آنان ندارند.

کسانی که چهل سال پیش با ژست مستضعف پناهی بر سرنوشت جامعه حاکم شدند، بی هیچ شرمی در ملاءعام بر گرده کارگر شلاق زدند، با ممنوعیت اعتصاب و تشکلهای مستقل کارگری و سرکوب هر گونه فریاد حق خواهی کارگران شرایطی را پدید آوردند که امروزه در ایران به عنوان یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان، پدیده کودکان کار، تن فروشی، زباله گردی برای سیر کردن شکم، اعتیاد، بیکاری، استیصال و درماندگی از گذران زندگی، خودکشی و هزار و یک مصیبت

اجتماعی دیگر بیداد میکند. حداقل مزد کارگران چهار برابر زیر خط فقر است و این دستمزد شرم آور در اغلب مراکز تولیدی و صنعتی با ماهها عقب افتادگی و به ضرب و زور اعتراضات مداوم کارگران پرداخت می شود و در بسیاری از مراکز تولیدی و خدماتی همین حداقل مزد نیز پرداخت نمی شود.

اما به رغم وجود چنین مصائب دهشتناکی و خیزش سراسری مردم علیه فقر و گرانی در دی ماه سال گذشته و تداوم آن به اشکال مختلف در سطح کشور، سیاست سرریز کردن کل بار بحران و بن بست اقتصادی موجود بر دوش طبقه کارگر و خالی تر کردن سفره های میلیونها خانواده کارگری بی هیچ ابایی از سوی حکومتگران ادامه دارد.

چرخه تعطیلی و ورشکستگی مراکز تولیدی و صنعتی با واگذاری آنها به نهادها و اشخاص مرتبط با حوزه قدرت هر روز شتاب بیشتری به خود میگیرد و حکومت بیش از پیش با به هیچ انگاشتن مطالبات کارگران، معلمان، پرستاران، کشاورزان، جوانان، زنان، دانشجویان، دانشگاهیان و روشنفکران، دگراندیشان و صدها هزار مالباخته موسسات مالی وابسته به حوزه قدرت و مضاف بر آن، بی تفاوتی در برابر از هم گسیختگی بیش از پیش شیرازه های زندگی اجتماعی و اقتصادی سیاسی کشور، هیچ راهی جز دست بردن ما کارگران به اعتصابات و اعتراضات سراسری باقی نگذاشته است.

ما با توجه به حقایق غیر قابل انکار فوق و نبود هیچ روزنه امیدی برای پایان دادن به شرایط فلاکتبار موجود، به ایجاد تحولات بنیادین در کشور تاکید و بر این بستر حداقل خواستهای خود را به شرح زیر اعلام میداریم:

۱- افزایش فوری حداقل دستمزد به 5 میلیون تومان و پرداخت بیمه بیکاری به کارگران بیکار و جوانان آماده کار به میزان حداقل مزد

۲- پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات صنفی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبشهای آزادیخواه و عدالت طلب و آزادی بی قید و شرط همه معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند

۳- آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکلهای مستقل، اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات

۴- پرداخت فوری مطالبات معوق کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی همراه با خسارت دیر کرد و تصویب قانونی برای جرم دانستن عدم پرداخت حقوق و مزایا

۵- تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازهها، بر چیده شدن قراردادهای موقت، امحا شرکت های تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل در کارگاه های کوچک، مناطق آزاد و ویژه تحت پوشش کامل قانون کار و اجرایی کردن بیمه کارگران ساختمانی

۶- قطع دست دولت از صندوقهای بازنشستگی، سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوقهای بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده های منتخب اعضا، محاکمه غارتگران صندوقهای بازنشستگی و جبران خسارتهای وارده به آنها

۷- با توجه به ضد کارگری بودن قانون کار موجود، این قانون باید تغییر و هر گونه اصلاح و دست بردن در آن باید از طریق وسیع ترین اطلاع رسانی به کارگران و با دخالت مستقیم نماینده های منتخب مجامع عمومی آنان در سراسر کشور صورت بگیرد

۸- ممنوعیت کار کودکان و فراهم کردن امکانات زندگی، تحصیل رایگان و برابر برای همه کودکان فارغ از تعلق خانوادگی، جنسیت، قومیت و مذهب مطابق با استانداردهای پیشرفته امروزی

۹- برقراری بالاترین استانداردهای ایمنی کار در تمامی محیطهای کارگری

۱۰- بر چیده شدن حجاب اجباری، بر چیده شدن تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان و برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی

۱۱- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هر گونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان

۱۲- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی شود.

کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر:

سندیکای نقاشان استان البرز

کانون مدافعان حقوق کارگر

انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه

اتحادیه آزاد کارگران ایران

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری ایران

برگزاری مراسم روز کارگر توسط رانندگان شرکت واحد در پایانه آزادی

گرامی باد روز جهانی کارگر

<https://t.me/vahedsyndica/2031>

برگزاری روز کارگر در نیشکر هفت تپه

گرامیداشت اول مه یازده اردیبهشت ۹۷ در شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه براساس گزارشات منتشره در شبکه های اجتماعی، جمعی از کارگران به مناسبت این روز جشنی در شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه برگزار کردند.

مراسم با خواندن تاریخچه این روز شروع و با خوردن شیرینی و گرفتن عکس توسط چند تن از شرکت کنندگان مراسم به پایان رسید. گرامی باد روز جهانی کارگر

بیانیه جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه به مناسبت اول ماه مه

پیام از طرف تمام کارگران و زحمت کشان شرکت هفت تپه به اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت اول ماه مه و روز جهانی کارگر

تلاش بی امان و وقفه ناپذیر کارگران و فعالان کارگری در سال 96 و شروع اعتراضات و اعتصابات کارگران که جرعه شروع آن در آذر ماه 96 باعث شد که جنبش کارگری در سراسر ایران شروع و در ادامه روند خود فعال تر و پر رنگ تر شود به طوری که اعتصابات کارگران هفت تپه قوت قلب و سرلوحه خیلی از اعتراضات کارگران ایران بود تا جایی که هنوز هم ادامه دارد و هر روز شاهد گسترده تر شدن این اعتراضات و اعتصابات هستیم.

درست است که کارگران هفت تپه در اعتصابات خود به تمام خواسته های بر حق خود نرسیدند اما توانستند با ایجاد سدی محکم از اتحاد و همبستگی خود را به تمام جهانیان نشان داده و عزم و اراده خود را به رخ نظام سرمایه داری حاکم بر طبقه کارگر بکشاند و نشان دهد که دست چپاولگر هر کارفرمای زور گویی را که بخواهد بر سفره کارگر دست درازی کند از مچ خواهد انداخت.

جنبش کارگری در جای جای کشور به وجود آمده و ترس از اعتصاب و اعتراض در میان کارگران از بین رفته. چیزی که ما در نقاط مختلف به چشم می بینیم پافشاری تمام طبقات زحمت کش من جمله کارگران زحمت کش برای احقاق حق خویش است.

ما کارگران هفت تپه در ادامه روند اعتراضات و اعتصابات خود از تمام این جنبش ها و اعتصابات حمایت کرده و خود نیز بر ادامه راه اعتراضی تا دست یافتن به بهترین اهداف که همانا تامین معاش به بهترین وجه است از پای نخواهیم نشست.

زنده باد همبستگی سراسری کارگران

زنده باد اول ماه مه

11 اردیبهشت 1397

بیانیه شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت روز جهانی کارگر

اول ماه می روز جهانی کارگر مبارک باد

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران و جامعه فرهنگیان ضمن اعلام همبستگی با کارگران، روز جهانی کارگر را به همه ی کارگران جهان به خصوص زنان و مردان کارگر در ایران و نیز به همه ی فعالان کارگری و تشکل های مستقل کارگری تبریک می گوید به ویژه ما معلمان این روز را به پدران و مادران کارگر دانش آموزانمان تبریک گفته و پیمان می بندیم که پشتیبان حقوق آنها و فرزندانشان باشیم. علاوه بر این لازم است در کمال تأسف، ضمن ابراز ناراحتی از روانه شدن بسیاری از دانش آموزانمان به بازار کار به دلیل عملکرد بد دولت ها این روز رابه این کارگر-دانش آموزان نیز تبریک بگوییم و خواهان توقف سیاست های ضد انسانی باشیم که کودکان را به سوی بازار کار، کارخانه ها و خیابانها طرد می کند.

کارگران ایران مطالبات برحق دارند که نه تنها نادیده گرفته شده است بلکه با زندان و اخراج به آن پاسخ داده اند. حق تشکل یابی مستقل، حقوق و دستمزد بالای خط فقر، امنیت فعالان صنفی و کارگری، بیمه کارآمد و ... از جمله این مطالبات مشترک اقشار مختلف کارگری است که معلمان را با دیگر اقشار کارگری پیوند می زند. همچنین ما معلمان با بیان آموزش کیفی، برابر و رایگان برای همه به عنوان یک مطالبه ی مهم در جامعه ی معلمی، در اصل از یک مطالبه ی عمومی و حقوقی فرزندان طبقات فرودست حمایت می کنیم.

همین انبوه مطالبات مشترک است که ما معلمان را بر آن می دارد که در این روز ضمن تبریک، همبستگی خود را که در زیست و زندگی روزمره ما وجود دارد به صورت علنی بیان کنیم. امیدواریم این همبستگی ها و تلاش اقشار مختلف مزدبگیر در آینده منجر به ایجاد زندگی انسانی، عادلانه، آزاد و همراه با صلح برای همه ی مردم گردد.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

پیام اسماعیل عبدی بمناسبت اول ماه مه از زندان اوین در هشتمین روز اعتصاب غذا

اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران را به همه کارگران جهان تبریک می‌گوییم!

صاحبان قدرت و سرمایه، هستی ما کارگران را به گروگان گرفته‌اند، هیچ اعتراضی از طرف ما را برنمی‌تابند و آنرا "علیه امنیت ملی" نامیده تا ما را به بند کشند. تحت شرایط کنونی حاکم بر ایران، میلیون‌ها خانواده کارگری در زیر خط فقر زندگی می‌کنند، ابعاد هولناک بیکاری و فقدان امکانات رفاهی برای بیکاران، زندگی فلاکت باری را بر این خانواده‌ها تحمیل کرده است.

به حراج گذاشتن صنایع، معادن، ثروت اجتماعی و کالایی‌سازی آموزش و پرورش عملاً امنیت کار و زندگی میلیون‌ها کارگر و خانواده آن‌ها را در خطری بسیار جدی قرار داده است. اختلاس‌های مالی از طرف مافیای قدرت، ثروت انباشته شده میلیون‌ها انسان را به غارت می‌برد و تحت چتر امنیتی موجود به زندگی خود ادامه می‌دهند اما کارگر، معلم و هر معترضی به شرایط فلاکت‌بار کنونی به‌شدت سرکوب و به بند کشیده می‌شود.

تخریب اسفبار و بعضاً جبران‌ناپذیر زیست‌محیطی، بحران آب، مشکل ریزگردها، تخریب جنگل‌ها، آلودگی هوا، و خشک شدن دریاچه و تالاب‌ها ادامه زندگی میلیون‌ها نفر از جمعیت کشور را با خطر جدی روبرو کرده است. تداوم شرایط حاکم بر ایران، سقوط استانداردهای زندگی کارگران، معلمان، زحمتکشان و افزایش تعداد بیکاران و تخریب باز هم بیشتر محیط‌زیست و گسترش فقر و فلاکت و انواع ناهنجاری‌های اجتماعی، چون تن‌فروشی، اعتیاد و ازهم‌گسیختگی خانواده‌ها خواهد شد.

این چشم‌انداز وضعیتی است که اگر تغییر نکند فجایع جبران‌ناپذیری را به‌دنبال خواهد داشت.

اول ماه مه روزی است که کارگران در بسیاری از کشورهای جهان به خیابان‌ها می‌آیند تا به همه فلاکتی که نظام استثمارگرانه سرمایه‌داری به آن‌ها تحمیل کرده اعتراض کنند. در ایران اما کارگران حتی از برگزاری این هم‌محرومند.

من به عنوان یک معلم، از درون زندان اوین و در هشتمین روز اعتصاب‌غذای خود، اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران را، به همه کارگران جهان تبریک می‌گویم و از همه فعالان و تشکل‌های کارگری و معلمان که حمایت خود را با خواسته‌ها و مطالبات من که همانا خواست تمامی کارگران و معلمان است، اعلام کردند، تشکر می‌کنم.

این روز، روز همبستگی همه کارگران جهان است. امیدوارم در ایران، معلمان و کارگران عدالت‌خواه با همبستگی بیشتر در جهت احقاق حقوق حقه خود تلاش کنند

زنده باد اتحاد همه کارگران جهان

اسماعیل عبدی زندان اوین 11 اردیبهشت

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آزاد تهران: به مناسبت یکم ماه می روز همبستگی و جشن کارگری

کارگر کیست؟ فعله‌ای است که ناوه بر دوش، کاهگل را به پشت بام رسانده و به استاد می‌دهد؟ استاد بنا، جوشکار و اسکلت‌کار و وردستان‌شان که از خرابه‌ها آسمان‌خراش می‌سازند و در فردای آبادانی و افتتاح، رخت به خرابه‌ای دیگر می‌پزند؟ آن بی‌زمینی که روی زمین دیگران کشت می‌کند و مزدی فقط به قدر نان‌خورش به خانه می‌برد؟ آموزگار و استادی که اتومبیل‌شان به کسر کوچکی از اتومبیل دانش‌آموز فخرفروشی نمی‌ارزد که پدري ثروتمند و سرمایه‌اندوز دارد؟ پزشکی که مطب خصوصی

ندارد یا پرستار و دیگر شاغلان بیمارستان‌ها که شب و روز و تعطیل و غیرتعطیل در محیطی آکنده از بیماری و عفونت در تلاش برای بازگرداندن سلامتی بیماران هستند؟

مهندس و اپراتور کامپیوتر و برنامه‌نویسی که با درآمد ماهانه‌شان به سختی زیست می‌کنند و با کمک دیگر اپراتورها و کارگران متخصص و غیرمتخصص چرخ صنعت، تولید و خدمات را می‌چرخانند؟ یا کارکنان بانک‌ها و موسسات مالی و ... یا روزنامه‌نگاران و شاغلان در رسانه‌هایی که اخم دبیر و سردبیر را تاب می‌آورند تا شاید، با قرارداد و بیمه یا بدون آن، آخر ماه دریافتی‌ای داشته باشند؟ تمامی این‌ها اما، در دو چیز مشترک‌اند:

یکی هزینه‌های زندگی که با مزد و حقوق دریافتی از کارفرما تامین می‌شود و دوم تمایلشان به داشتن شرایط کار و ایمنی بهتر و دستمزد متناسب با آن که جوابگوی رفاه و تامین اجتماعی لازم برایشان باشد.

اما در برابر این خواسته‌ی مشترک، یک مانع مشترک نیز وجود دارد: کارفرمای استثمارطلب. کسی که مایل است، به منظور کسب هرچه بیشتر سود، ساعات کار بیشتری تعریف کند، دستمزد کمتری بپردازد و شرایط کار را حتا با گذر از مرز ایمنی به نفع خود تغییر داده و کم‌هزینه‌تر کند.

کارگران ایران، یعنی تمامی مزدبگیران کشور، در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می‌روند که:

قریب 80 درصد آنان با حقوق ماهانه و درآمدهایی، در مجموع متأثر و در حول و حوش حداقل مزد تصویب‌شده‌ی هر سال، که هیچ نسبتی با خط فقر ندارد روزهای ماه را با ناداری و تنگدستی به آخر می‌رسانند و همواره در ترس و دلهره، از تمدید نشدن قرارداد کارشان، بسر می‌برند. اینان دیگر مفهوم امنیت شغلی را به کلی از یاد برده‌اند.

کارگران ایران، در سایه‌ی شوم قراردادهای موقت کار و تهدید بیکاری ناشی از حضور جمعیت چندمیلیونی بیکاران، نادرست و نه ناگزیر، در سندیکاها و تشکل‌های مستقل صنفی خود حضور ندارند و سازمان نیافته‌اند و این پراکندگی سبب چیرگی شرایط نامطلوب کار بر رفاه و سلامتی آنان شده و شرایط زندگی را برایشان سخت می‌کند.

خصوصی‌سازی و پولی‌شدن هرچه بیشتر امر آموزش و تحصیل و بهداشت و درمان، امان از مزد و حقوق‌بگیران بریده است و این در حالی است که بیش از نیمی از درآمد کارگران صرف هزینه مسکن شده و ناگزیر بهره‌مندیشان از خدمات بهداشتی و درمانی و آموزشی کاهش بسیار یافته است.

سازمان‌های بیمه‌گر، صندوق‌های بازنشستگی و سازمان تامین اجتماعی یکی پس از دیگری به دلیل نبود نظارت‌های کارگری بر مدیریت و کارکرد آن‌ها، دخالت‌های دولتی و سوءمدیریت، برداشت‌های نادرست، حیف و میل و غارت اموال به ورطه‌ی ورشستگی افتاده یا در حال سقوط هستند و این یعنی چشم‌اندازی وخیم برای دوران بازنشستگی و پیری.

از این‌رو برای رهایی از این وضعیت ناگوار و دستیابی به دستمزدی بهتر، داشتن امنیت شغلی و بهره‌مندی از خدمات بهداشتی و درمانی و آموزشی مناسب، گزیری جز روی‌آوری به سندیکاها، انجمن‌ها و تشکل‌های صنفی مستقل و پویا نیست.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آزاد تهران

آیا کارگران روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر، در ایران تعطیلند؟

یکی از کارگران قراردادی شرکتی در مازندران که روز سه شنبه یازدهم اردیبهشت امسال را هم در سر کارش حاضر شد ، گفت که در این مدت 20 سال هیچگاه در روز کارگر تعطیل نبوده است .

براساس گزارش منتشره بتاريخ 11 اردیبهشت، روز کارگر امسال نیز در حالی سپری شده است که اغلب کارگران کشور از حقی که قانون کار برای آنان در نظر گرفته محروم و مجبور شدند تبریک روز خودشان را با وسایل ارتباطی پذیرا باشند به جای این که در کنار خانواده اشان زمان شادی را سپری کنند.

بررسی های میدانی نشان می دهد بسیاری از کارگران در مازندران یا اطلاعی از حق تعطیلی روز کارگر ندارند و یا مطالبه گری از کارفرمایان برای برخورداری از این حق را به زیان خودشان و زیر تیغ رفتن قراردادشان می دانند.

این که قراردادی بودن در محیط های کارگری به پاشنه آشلی برای کارگران در مطالبه گری و برخورداری از حق و حقوقشان در مقابل کارفرمایان تبدیل شده ، موضوع پوشیده ای نیست ولی بی توجهی به حق تعطیلی کارگران در روزی که به نامشان در تقویم رسمی کشور ثبت شده ، نیازمند تامل است.

قدمت قانون کار در ایران حدود 80 سال است ، ولی از عمر آن نسخه ای که در آن بر تعطیلی روز یازدهم اردیبهشت به عنوان حق کارگران تاکید شده است نیز سه دهه می گذرد ، سال هایی که برای بسیاری از کارگران روز کارگر با روزهای کاری دیگر هیچ فرقی نداشت.

در ماده 63 این قانون روز جهانی کارگر که اول ماه میلادی و برابر با 11 اردیبهشت است به عنوان روز کارگر یاد و تاکید شده است که این روز برای کارگران کشور روز تعطیل محسوب می شود.

بر اساس این ماده قانونی ، روز کارگر برای کارگران مانند روزهای جمعه تعطیل محسوب می شود و کارفرمایان باید حق این روز تعطیل را برای کارگران ادا کنند.

رضا ، یکی از کارگران قراردادی شرکتی در مازندران که روز سه شنبه یازدهم اردیبهشت امسال را هم در سر کارش حاضر شد ، گفت که در این مدت 20 سال هیچگاه در روز کارگر تعطیل نبوده است.

وی با اظهار این که در این مدت هیچگاه برای برخورداری از تعطیلی روز کارگر از کارفرمایش مطالبه ای هم نداشته ، افزود : برای ما کارگران قراردادی درخواست تعطیلی از کارفرما به مناسبت روز کارگر چندان عاقلانه نیست ، برای این که نظرش نسبت به ما عوض می شود و کارمان را از دست می دهیم.

این کارگر قراردادی گفت : حتی بعضی از همکارانم در این مجموعه ای که من کار می کنم و یا برخی از دوستانم چنانچه مرخصی هم بخواهند ، سعی می کنند در روز کارگر نباشد ، چون ممکن است به کارفرما بر بخورد.

وی افزود : کارگران قراردادی مانند من حتی برای موضوعات مهم تر از تعطیلی روز کارگر هم نمی توانیم با کارفرما یکی به دو کنیم ، چون ممکن است از کار بیکار شویم و طبیعی است برای

فردی مثل من که هم باید خرج خودم و زن و بچه ام و هم پدر و مادرم را بدهم ، داشتن شغل مهم تر از مطالباتی مانند تعطیلی روز کارگر است.

هاجر ، بانوی کارگری که در یک شرکت تولیدی پوشاک در شهرستان آمل کار می کند ، گفت : خیلی از مفاد قانون کارمانند همین ماده ای که تعطیلی روز کارگر را حق کارگران می داند ، اجرا نمی شود.

وی با اعلام این که تاکنون با وجود مطالبه گری نتوانسته از تعطیلی روز کارگر به عنوان حقش استفاده کند ، افزود : بارها برای رسیدن به مطالبات قانونی به شورای حل اختلاف مجامع کارگری رفتم و هر بار نیز به خاطر از دست ندادن شغل مجبور شدم که جلوی کارفرما کوتاه بیایم.

حسن براری که خود را کارگر مغازه ای در قائمشهر معرفی کرد ، با اظهار این که هیچ اطلاعی از قانون کار ندارد ، گفت : تنها چیزی که از قانون کار می دانم این است که کارفرما باید مرا بیمه کند ولی این کار را نمی کند برای این که همیشه به فکر درآمد بیشتر است و من هم باید بیشتر کار کنم تا او به خواسته اش برسد.

وی افزود : با توجه به این که کار در مملکت کم شده و جوانان بیشترشان بیکار هستند ، صاحبکارها هم به این راحتی حاضر نمی شوند کارگران را بیمه کنند و حق و حقوقشان را کامل بدهند در نتیجه بگو مگو با آنها بر سر قانون کار و اینجور چیزها فایده ای ندارد.

یازدهم اردیبهشت ماه 1397

akhbarkargari2468@gmail.com